

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 13 juli 2012 in
zaken nrs. 12/20974 en 12/21041 in de gedingen tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2012 is de termijn van de aan de vreemdeling opgelegde bewaringsmaatregel verlengd met ten hoogste twaalf maanden. Dit besluit (hierna: het verlengingsbesluit) is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 juli 2012 heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Bij besluit van 26 juni 2012, ingaande op 27 juni 2012, is de termijn van de op 30 december 2011 aan de vreemdeling opgelegde bewaringsmaatregel verlengd met ten hoogste twaalf maanden.
2. In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 26 maart 2012 in zaak nr. 201200367/1/V3 (www.raadvanstate.nl), overwogen dat de vreemdeling in die uitspraak in bewaring was gesteld op 24 mei 2011 en dat de Afdeling op grond van artikel 15, vijfde lid, van de Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn), heeft geoordeeld dat de periode van zes maanden eindigde op 23 november 2011. Volgens de rechtbank bestaat geen reden te oordelen dat voor het nadien gewijzigde en in deze zaak toegepaste artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) van een andere berekening dient te worden uitgegaan. Het door de minister gehanteerde beleid in paragraaf A6/5.3.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) komt niet overeen met de jurisprudentie van de Afdeling. Het op 26 juni 2012 aan de vreemdeling uitgereikte verlengingsbesluit en de daaraan gekoppelde ingangsdatum 27 juni 2012 zijn in overeenstemming met de voormelde uitspraak van de Afdeling. De beroepsgrond van de vreemdeling dat de ingangsdatum van het verlengingsbesluit niet tijdig zou zijn en dat de bewaring onrechtmatig is, wordt derhalve niet gevolgd, aldus de rechtbank.
3. In de enige grief klaagt de vreemdeling, samengevat weergegeven, dat de rechtbank, door aldus te overwegen, niet heeft onderkend dat de Afdeling zich in de door de rechtbank aangehaalde uitspraak niet heeft uitgesproken over de wijze waarop de termijn van zes maanden moet worden berekend en geen oordeel heeft gegeven over het door de minister

gehanteerde beleid omschreven in paragraaf A6/5.3.5 van de Vc 2000. De rechtbank heeft evenmin onderkend dat artikel 4:84 van de Awb in de weg staat aan het ten nadele van de vreemdeling afwijken van het door de minister gevoerde beleid dat een maand dient te worden beschouwd als een tijdvak van dertig dagen. Ten slotte heeft de rechtbank evenmin onderkend dat het door de minister gevoerde beleid kan worden aangemerkt als een gunstiger bepaling in de zin van artikel 4 van de Terugkeerrichtlijn, aldus de vreemdeling.

3.1. Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, kan, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, met het oog op de uitzetting, door onze minister in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Ingevolge het vierde lid duurt bewaring krachtens het eerste lid, onder b, of het tweede lid, in geen geval langer dan vier weken. Indien voorafgaande aan de beslissing op de aanvraag toepassing is gegeven aan artikel 39, duurt de bewaring krachtens het eerste lid, onder b, in geen geval langer dan zes weken.

Ingevolge het vijfde lid duurt de bewaring krachtens het eerste lid, onverminderd het vierde lid, niet langer dan zes maanden.

Ingevolge het zesde lid kan de bewaring krachtens het eerste lid, in afwijking van het vijfde lid en onverminderd het vierde lid, ten hoogste met nog eens twaalf maanden worden verlengd, indien de uitzetting, alle redelijke inspanningen ten spijt, wellicht meer tijd zal vergen, op grond dat de vreemdeling niet meewerkt aan zijn uitzetting of de daartoe benodigde documentatie uit derde landen nog ontbreekt.

Volgens paragraaf A6/5.3.5 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, wordt in artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000 uiteengezet hoe lang een maatregel van bewaring mag duren. Daarbij is het volgende onderscheid gemaakt:

- a. vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen, verlengen of wijzigen van een verblijfsvergunning regulier (bepaalde of onbepaalde tijd) hebben ingediend en rechtmatig verblijf hebben op grond van artikel 8, aanhef en onder f of g, van de Vw 2000: vier weken;
- b. vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen of verlengen van een verblijfsvergunning asiel (bepaalde of onbepaalde tijd) hebben ingediend en rechtmatig verblijf hebben op grond van artikel 8, aanhef en onder f of g, van de Vw 2000, met toepassing van de voornemenprocedure: zes weken;
- c. vreemdelingen die in bewaring zijn gesteld op grond van artikel 59, tweede lid, van de Vw 2000: vier weken;
- d. vreemdelingen niet vallende onder a, b of c: een termijn van maximaal zes maanden.

De termijn genoemd onder a en b begint te lopen op de dag waarop de aanvraag door het bestuursorgaan ontvangen is en eindigt op de dag na de dag waarop de beslissing bekendgemaakt is. Waar de termijn van vreemdelingenbewaring is gesteld in maanden, wordt analoog aan artikel 88 van het Wetboek van Strafrecht een maand beschouwd als een tijdvak van dertig dagen. In het vijfde lid van artikel 59 is vermeld dat bewaring maximaal zes maanden mag duren (de termijn genoemd onder d). Deze

termijn kan op grond van het zesde lid van artikel 59 van de Vw 2000 met nog eens maximaal twaalf maanden worden verlengd.

3.2. Bij Besluit van 27 januari 2012, nr. WBV 2012/1, houdende wijziging van de Vc 2000 (Stcrt. 8 februari 2012, nr. 2570) heeft de minister paragraaf A6/5.3.5 van de Vc 2000 gewijzigd in die zin dat bij de berekening van de termijn van zes maanden bedoeld in artikel 59, vijfde lid, van de Vw 2000, een maand beschouwd dient te worden als een tijdvak van dertig dagen.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 22 augustus 2012 in zaak nr. 201204695/1/V3; www.raadvanstate.nl) verzet de Terugkeerrichtlijn zich, gelet op artikel 4, derde lid, van die richtlijn, niet tegen dit beleid, nu daarmee wordt voldaan aan de uit de Terugkeerrichtlijn voortvloeiende norm dat een bewaring met het oog op terugkeer niet langer duurt dan zes dan wel achttien maanden. Een periode van zes dan wel achttien maanden waarbij een maand wordt berekend als een tijdvak van dertig dagen, is immers te allen tijde gelijk aan of korter dan zes of achttien kalendermaanden. Dat betekent dat de belangenafweging op grond van paragraaf A6/5.3.5 van de Vc 2000 in geen geval later door de minister mag worden gemaakt dan in artikel 15, zesde lid, van de Terugkeerrichtlijn wordt voorgeschreven en in voorkomende gevallen zelfs eerder dient plaats te vinden.

Nu de voormelde beleidswijziging op 9 februari 2012 in werking is getreden, heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat de minister ten tijde van het nemen van het verlengingsbesluit niet van een andere wijze van berekening diende uit te gaan dan de wijze die is gehanteerd in de door de rechtbank aangehaalde uitspraak van de Afdeling. De klacht van de vreemdeling is in zoverre terecht voorgedragen, maar de grief kan, gelet op het volgende, niet tot het daarmee beoogde doel leiden.

3.3. Met het opleggen van de maatregel van bewaring op 30 december 2011 eindigde de periode van zes maanden, bedoeld in artikel 59, vijfde lid, van de Vw 2000, op 26 juni 2012. De minister diende het verlengingsbesluit derhalve uiterlijk op 27 juni 2012 te laten ingaan. Nu het verlengingsbesluit juist op die datum is ingegaan, heeft de rechtbank, terecht, zij het op onjuiste gronden, geoordeeld dat de minister de bewaring tijdig met ten hoogste twaalf maanden heeft verlengd.

De grief faalt.

4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en
mr. H.G. Sevenster en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van
M.E. van Laar LLM, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

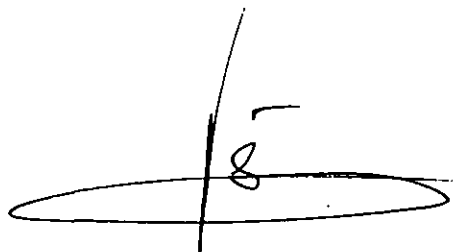
w.g. Van Laar
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 september 2012

551-665.

Verzonden: 5 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser